Keskustan ja kristillisdemokraattisen valtuustoryhmän valtuustoaloite "Maankäytön vaikutusten ennakkovertailu Päijät-Hämeen maakunnan alueella teollisessa murroksessa"

Maakuntahallitus 16.11.2026
137/00.02.00/2026

Maakuntavaltuustoaloitteessa esitetään, että Päijät-Hämeessä laadittaisiin vertailu eri teollisuudenalojen ja yritystyyppien vaikutuksista suhteessa maankäyttöön, työllisyyteen, aluetalouteen, infrastruktuuriin ja muihin alueellisiin vaikutuksiin. Aloitteessa esitetään erityisesti suurten teollisuus- ja työpaikka-alueiden käyttöön liittyvien vaikutusten ennakollista tarkastelua ilman, että mitään toimialoja tai yrityksiä on tarkoitus sulkea pois alueelta.

Valtuustoaloite nostaa esiin ajankohtaisia kysymyksiä teollisen murroksen vaikutuksista ja eri toimintojen maankäytöllisistä tarpeista. Aloitteeseen vastataan käynnissä olevan Päijät-Hämeen maakuntakaavan 2060 valmistelun ja siinä esitettyjen ratkaisujen pohjalta, huomioiden myös maakuntastrategian 2050+ tavoitteet, mm. Tilaa luonnolle, luovuudelle ja puhtaalle tuotannolle. Maakunnan tavoitteena on monipuolinen investointirakenne, joka tukeutuu alueen yritystoimintaan ja osaamiseen.

Maakuntastrategian yhteydessä tehty skenaariotyö nostaa Päijät-Hämeen tulevaisuuden osaamistarpeiksi teollisuuden ja logistiikan tehtävät sekä tekoälyn hyödyntämisen teollisuudessa ja muilla aloilla. Lahden alueen koulutustarjonta tukee maakunnan kasvualoja, erityisesti kiertotalous-, rakennus-, elintarvike- ja teknologiateollisuutta sekä ruoantuotantoa.

Kaavatyössä on tarkasteltu aloitteessa esiin nostettuja kysymyksiä erityisesti teollisuus- ja työpaikka-alueiden sijoittumisen, infrastruktuurin riittävyyden ja maankäytön vaikutusten näkökulmista. Vastine painottuu siten maakunnalliseen alueidenkäyttöön ja maakuntakaavan yleispiirteiseen suunnittelutasoon.

Elinkeinojen osalta maakuntakaavan tehtävänä on turvata riittävä ja monipuolinen aluevaranto tulevaisuuden investointien tarpeisiin. Maakuntakaavassa ei rajata pois yksittäisiä toimialoja tai yritystyyppejä, vaan osoitetaan alueita, joille tietyntyyppiset toiminnot soveltuvat alueidenkäytöllisten ominaisuuksiensa perusteella. Erityisesti teollisuuden sijoittumisen kannalta keskeisiä ominaisuuksia ovat muun muassa hyvä liikenteellinen saavutettavuus, riittävä sähköverkon ja muun teknisen infrastruktuurin kapasiteetti, riittävä etäisyys häiriintyviin toimintoihin, pohjavesi- ja muiden ympäristöarvojen huomioon ottaminen sekä mahdollisuus alueiden pitkäjänteiseen kehittämiseen.

Päijät-Hämeen maakuntakaavan 2060 valmistelussa on laadittu teollisuus- ja työpaikka-alueiden inventointi (liite), jossa on tunnistettu maakunnan merkittävimmät nykyiset ja tulevaisuudessa kehitettävät elinkeinoalueet. Kaavan laatimisen aikana voimakkaasti kasvanut palvelinkeskushankkeiden

määrä on tuonut tarpeen ohjata myös niiden sijoittumista ja suunnittelua. Kaavaan valmisteltu yleismääräys ohjaa palvelinkeskuksia ensisijaisesti maakuntakaavan teollisuus- ja työpaikka-alueille, joilla energia- ja tietoliikenneverkkoyhteydet voidaan järjestää tarkoituksenmukaisesti. Määräys edistää energiatehokkuutta ja edellyttää hukkalämmön talteenoton ja hyödyntämisen selvittämistä osana alueellista energiajärjestelmää. Hankkeissa on huomioitava vaikutukset sähkönsiirtoverkkoon, yhdyskuntarakenteeseen, ympäristöön ja muuhun alueidenkäyttöön.

Aloitteen tavoitteisiin vastataan osana maakuntakaavan 2060 vaikutusten arviointia vertailemalla teollisuus- ja työpaikka-alueiden kahta kärjistettyä skenaariota. Skenaariot eivät kuvaa todennäköistä kehitystä, vaan havainnollistavat erilaisten maankäytöllisten painotusten vaikutuksia. Tarkastelu käsittelee maankäyttöä, infrastruktuuria, työllisyyttä ja muita alueellisia vaikutuksia laadullisesti.

Tarkasteltavat skenaariot ovat:

- teollisuus- ja työpaikka-alueiden toteutuminen pääosin palvelinkeskuksina
- teollisuus- ja työpaikka-alueiden toteutuminen pääosin valmistavana teollisuutena, tuotannollisena toimintana ja muina työpaikkatoimintoina

Tarkastelussa havainnollistetaan edellä kuvattujen vaihtoehtojen vaikutuksia ja keskeisiä eroja erityisesti sähkönkulutuksen, sähköverkon kapasiteetin riittävyyden, työpaikkojen määrän, ympäristövaikutusten, omistuspohjan ja verotulojen näkökulmista. Arviointi tehdään laadullisesti maakuntakaavan yleispiirteisellä suunnittelutasolla. Kyse ei ole kattavasta eri teollisuudenalojen ja yritystyyppien aluetaloudellisesta vertailusta, sillä inventointi ei sisällä siihen tarvittavia toimiala- tai hankekohtaisia kulutus-, työllisyys-, omistus-, vero- tai päästötietoja. Vertailu havainnollistaa siten vaikutusten luonnetta ja tuo esiin tarkempia arviointitarpeita, mutta ei osoita vaikutusten tarkkaa määrää.

Skenaariovertailu inventoinnin perusteella

Maakuntakaavaehdotuksessa on 69 teollisuus- ja työpaikka-aluetta, joiden yhteispinta-ala on 8 952 hehtaaria. Tästä on toteutunut 3 059 hehtaaria ja toteutumatta 5 893 hehtaaria eli 66 prosenttia. Toteutumattomasta aluevarannosta tarkastellaan kahta vaihtoehtoista toteutumispolkua. Jo rakennettu pinta-ala kuvaa olemassa olevaa elinkeinorakennetta. Yli 100 hehtaaria toteutumatonta pinta-alaa sisältäviä alueita on 14.

Skenaario 1, Aluevaranto toteutuu painottuneesti palvelinkeskuksina

Tässä skenaariossa palvelinkeskusten sijoittumismahdollisuudet kohdistuvat ensisijaisesti laajoille, vielä toteutumattomille tai vain osittain toteutuneille alueille. Inventoinnin mukaan suurimmat toteutumattomat aluekokonaisuudet sijaitsevat erityisesti Lahdessa, Hollolassa, Orimattilassa ja Heinolassa. Näissä kunnissa toteutumatonta pinta-alaa on yhteensä noin 5 090 hehtaaria. Lahdessa toteutumatonta aluetta on 1 831

hehtaaria, Hollolassa 1 435 hehtaaria, Heinolassa 927 hehtaaria ja Orimattilassa 897 hehtaaria. Inventoinnissa yksittäisistä alueista eniten toteutumatonta pinta-alaa on Jokimaa–Syväojalla, noin 480 hehtaaria, Orimattilan Tuuliharjassa noin 470 hehtaaria ja Hollolan Miekkiössä noin 420 hehtaaria. Myös Lahden Pysäkillä, Heinolan Lusissa ja Lahden Pippossa toteutumatonta pinta-alaa on yli 280 hehtaaria.

Palvelinkeskuspainotteisessa toteutumisessa alueiden väliset erot korostuvat erityisesti sähköverkon läheisyyden, aluekokonaisuuden koon, asutuksen määrän ja ympäristöllisten reunaehtojen perusteella. Inventointi osoittaa sähköverkon ja sähköasemien etäisyyden, mutta ei verkon vapaata kapasiteettia tai teknistä liityntämahdollisuutta. Siksi inventoinnin perusteella ei voida päätellä, että kaikki voimajohdon tai sähköaseman lähellä sijaitsevat alueet soveltuisivat palvelinkeskuksille.

Skenaariossa laajojen alueiden käyttöönotto voisi painottua muutamiin suuriin aluekokonaisuuksiin. Samalla muu teollisuus- ja työpaikkarakentaminen tukeutuisi jäljelle jäävään aluevarantoon sekä jo osittain toteutuneiden alueiden täydentämiseen. Inventointi ei kuitenkaan osoita, kuinka suuren osan yksittäisestä alueesta palvelinkeskus voisi käyttää, joten pinta-alan tosiasiallista sitoutumista ei voida laskea aineiston perusteella.

Skenaario 2, Aluevaranto toteutuu painottuneesti valmistavana teollisuutena ja muina työpaikkatoimintoina

Tässä skenaariossa aluevaranto toteutuisi useampien ja keskenään erilaisten teollisuus-, tuotanto-, logistiikka- ja työpaikkatoimintojen kautta. Toteutuminen voisi jakautua palvelinkeskusskenaariota laajemmin maakunnan 69 alueelle sekä nykyisten alueiden laajennuksiin ja täydentämiseen. Inventointiin sisältyy 32 teollisuusaluetta ja 37 työpaikka-aluetta.

Alueiden toteutumisaste vaihtelee. Osa on jo pitkälti rakennettu, kun taas osa on kokonaan tai lähes kokonaan toteutumatta. Inventoinnin mukaan suurikaan pinta-ala ei tarkoita, että alue olisi heti yritysten käytettävissä. Skenaarion toteuttamisedellytykset riippuvat aluekohtaisesti tarkemman kaavoituksen valmiudesta ja maanomistuksesta.

Valmistavan teollisuuden ja muiden työpaikkatoimintojen sijoittuminen voisi hyödyntää sekä laajoja uusia alueita että nykyiseen yritys- ja yhdyskuntarakenteeseen liittyviä pienempiä alueita. Inventoinnin perusteella ei kuitenkaan voida arvioida toimintojen tarkempia työpaikkamääriä tai aluetaloudellisia vaikutuksia.

Teollisuuden pitkään jatkunut rakennemuutos muodostaa taustan myös tämän skenaarion tarkastelulle. Päijät-Hämeen teollisuuden työpaikkojen määrä väheni vuosina 2000–2023 noin 9 570 työpaikalla eli 41,5 prosenttia. Teollisuuden rakennemuutokseen liittyvät toimialojen ja tuotannon sijoittumisen muutokset, teknologinen kehitys ja automaatio sekä valmistuksen siirtyminen edullisemman kustannustason maihin.

Näiden tekijöiden osuutta Päijät-Hämeen työpaikkamäärän vähenemiseen ei kuitenkaan ole tässä tarkastelussa eritelty.

Vertailukriteeri	**Palvelinkeskuspainotteinen skenaario**	**Valmistavaan teollisuuteen ja muihin työpaikkatoimintoihin painottuva skenaario**
Sähkönkulutus	Sähkönkulutus voi olla erittäin suurta ja keskittyä harvoihin suuriin kohteisiin.	Sähkönkulutuksen määrä ja profiili vaihtelevat toimialoittain ja voivat jakautua useammille alueille.
Työpaikkojen määrä	Rakentamisvaihe voi synnyttää merkittävästi määräaikaisia työpaikkoja, mutta pysyvien työpaikkojen määrä voi jäädä verrattain pieneksi.	Toimintojen monipuolisuus mahdollistaa erilaisia ja eri osaamistasoja edellyttäviä työpaikkoja. Työpaikkojen määrä valmistavan teollisuuden osalta voi jäädä pieneksi automaation vuoksi.
Ympäristövaikutukset	Keskeisiä arvioitavia kysymyksiä ovat suuri energiantarve, rakentamisen ja maankäytön vaikutukset, varavoiman päästöt, melu, veden käyttö sekä hukkalämmön hyödyntämismahdollisuudet. Liikennevaikutukset painottuvat rakentamisvaiheeseen, kun taas käytönaikainen liikenne on yleensä vähäisempää.	Yleisimmin valmistavan teollisuuden vaikutukset liittyvät liikenteeseen, päästöihin, meluun, veden ja materiaalien käyttöön sekä maaperä- ja pohjavesivaikutuksiin. Työpaikka-alueiden ympäristövaikutukset ovat yleensä teollisuusalueita vähäisempiä ja liittyvät usein työmatkaliikenteeseen sekä joukkoliikenteen järjestämismahdollisuuksiin.
Omistuspohja	Suomen suurimmat toteutuneet ja julkistetut palvelinkeskusinvestoinnit ovat tähän asti olleet ulkomaisten kansainvälisten teknologiayhtiöiden ja palvelinkeskusoperaattorien hankkeita. Hankeyhtiö voi silti olla Suomeen rekisteröity.	Omistuspohja on hajautuneempi. Joukossa on kotimaisia perhe- ja pk-yrityksiä, suomalaisia konserneja, pörssiyhtiöitä ja ulkomaisessa omistuksessa olevia yrityksiä. Yhtä toimialaa koskevaa omistusmallia ei ole.
Verotulojen muodostuminen	Kunnan verotuotto muodostuu kiinteistöverosta ja pysyvien työntekijöiden kunnallisverosta. Yhteisöveroa syntyy vain yrityksen verotettavasta tuloksesta.	Työpaikkavaltaisemmassa toiminnassa kunnallisveron merkitys voi olla suurempi. Lisäksi kunnalle voi kertyä kiinteistöveroa ja osuus yhteisöverosta. Tuotto riippuu

	Kunta voi saada yhteisöverotuloa kunnassa sijaitsevan toimipaikan perusteella, vaikka yhtiön kotipaikka on muualla. Jos yrityksellä on toimipaikkoja useassa kunnassa, kuntien välisessä jaossa painottuvat niiden henkilöstömäärät. Palvelinkeskuksen sijainti kunnassa ei siten yksin ratkaise kunnan saaman yhteisöverotulon määrää. Palvelinkeskusten ylemmän veroluokan sähkövero on valtion verotuloa.	kuitenkin työpaikkojen määrästä, työntekijöiden asuinkunnista, yrityksen kannattavuudesta, investointien poistoista ja konsernirakenteesta.
Vaikutusten kohdentuminen	Sähkö- ja ympäristövaikutukset sekä kiinteistöverohyöty voivat keskittyä muutamille laajoille alueille, kun taas sähkövero kertyy valtiolle.	Vaikutukset ja verotulopohja voivat jakautua useammille alueille ja muodostua useammasta verolajista toimintojen ominaisuuksien mukaan.

Arvioinnin epävarmuudet

Skenaariovertailu havainnollistaa maakuntakaavan teollisuus- ja työpaikka-alueiden erilaisten maankäyttömahdollisuuksien vaikutuksia kahden kärjistetyn vaihtoehdon avulla. Kumpikaan skenaario ei sellaisenaan kuvaa todennäköistä kehitystä, eikä vertailun tarkoituksena ole asettaa vaihtoehtoja paremmuusjärjestykseen maakunnan kannalta.

Vertailun laadulliset vaikutuskuvaukset eivät ole teollisuus- ja työpaikka-alueiden inventoinnista laskettuja tuloksia. Inventointi toimii alueellisena lähtöaineistona osoittaen alueiden sijainnin, laajuuden ja eräitä alueellisia reunaehtoja, mutta ei sisällä tietoja sähkönkulutuksesta, sähköverkon vapaasta kapasiteetista, työpaikkamääristä, omistuspohjasta, verokertymästä tai hankekohtaisista ympäristövaikutuksista. Numeerinen vertailu edellyttäisi inventoinnin ulkopuolisia toimiala- ja hankekohtaisia lähtötietoja.

Palvelinkeskusten sijoittuminen inventoitujen ja maakuntakaavassa osoitettavien teollisuus- ja työpaikka-alueiden ulkopuolelle muodostaa erillisen epävarmuuden. Osa hankkeista voi suuntautua maakuntakaavan niin sanotuille valkoisille alueille, joille ei ole osoitettu aluevarausmerkintää. Näihin voi sisältyä myös nykyisin ruoantuotannossa olevia peltoja. Inventoinnin perusteella ei voida arvioida tällaisen sijoittumisen laajuutta tai todennäköisyyttä. Jos hankkeita sijoittuu pelloille, arvioitaviksi tulevat viljelyalan väheneminen ja vaikutukset ruoantuotannon edellytyksiin.

Palvelinkeskushankkeen laajuus ja vaikutukset ovat lähtökohtana arvioitaessa sen merkittävyyttä ja maakuntakaavan ohjaustarvetta. Maakuntakaavan tehtävänä on ratkaista valtakunnallisesti ja maakunnallisesti merkittävät alueidenkäyttökysymykset uudistettavan alueidenkäyttölain mukaan. Hankkeiden vertailua vaikeuttaa epävarmuus siitä, millä perusteilla palvelinkeskusten merkittävyyden taso määritellään suunnitteluohjauksessa ja oikeuskäytännössä. Vaalan suunnitteilla oleva Googlen palvelinkeskushanke on tuore ja hyvä esimerkki siitä, miten runsaasti sähköä käyttävä, laajan pinta-alan edellyttävä ja merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttava toiminto voi sijoittua maakuntakaavan valkoiselle alueelle ja jäädä maankäytön osalta kuntakaavoituksen ohjauksen varaan.

Hankkeiden sijoittumista voidaan ratkaista myös rakentamislain 43 a §:n mukaisella puhtaan siirtymän sijoittamisluvalla. Lain edellytykset täyttävän teollisuushankkeen sijoittuminen voidaan tällöin ratkaista myös ilman asema- tai yleiskaavaa. Menettely koskee myös palvelinkeskuksia, joiden tuottamasta hukkalämmöstä pääosa hyödynnetään. Hankekohtainen lupaharkinta toimii siten vaihtoehtona tavanomaiselle kuntakaavoitukselle. Maakunnallisen tarkastelun kannalta olennaista on tunnistaa myös yksittäistä hanketta laajemmat vaikutukset aluerakenteeseen ja infrastruktuurin riittävyyteen sekä useiden hankkeiden yhteisvaikutukset.

Palvelinkeskushankkeiden toteuttamisedellytyksiin vaikuttaa myös valmisteilla oleva sähkömarkkinalain muutos, joka koskee sähköverkkoon liittämisen etusijamenettelyä. Lakiluonnoksessa suurten palvelinkeskusten asema liityntäkapasiteetin jaossa on muita sähkönkäyttökohteita heikompi tilanteissa, joissa verkkokapasiteettia on niukasti. Muutoksen sisältö ja voimaantulo ovat vielä valmistelussa. Aluevarausten toteutumista arvioitaessa on siten otettava huomioon verkkoinvestointien lisäksi liityntäkapasiteetin jakamista koskevan sääntelyn kehitys.

Johtopäätökset

Skenaarioiden keskeinen ero liittyy toimintojen ja niiden vaikutusten keskittymiseen tai jakautumiseen. Palvelinkeskuspainotteisessa vaihtoehdossa erittäin suuri sähkön- ja tehontarve voi keskittyä muutamiin kohteisiin, kun taas valmistavan teollisuuden ja muiden työpaikkatoimintojen tarpeet ja vaikutukset vaihtelevat toimialoittain ja voivat jakautua useammille alueille. Eroja tarkastellaan erityisesti sähkönkulutuksen ja sähköverkon kapasiteetin riittävyyden, työpaikkojen määrän ja luonteen sekä ympäristövaikutusten näkökulmista.

Teollisuuden työpaikkamäärän voimakas väheneminen 2000-luvulla korostaa uusien teollisten investointien työllisyysvaikutusten merkitystä. Rakennemuutos voi kuitenkin myös monipuolistaa elinkeinorakennetta. Lisäarvoa tuottavien palvelujen ja palvelualojen kasvu voi toiminnan luonteesta riippuen vahvistaa työllisyyttä ilman vastaavaa uusien maa-alueiden tarvetta ja vähentää ympäristökuormitusta. Palvelinkeskusten

työllisyysvaikutusten arvioinnissa on erotettava rakentamisvaiheen työpaikat pysyvän toiminnan työpaikoista, kun taas valmistavan teollisuuden ja muiden työpaikkatoimintojen työpaikkavaikutukset vaihtelevat toimialoittain.

Ympäristövaikutusten luonne vaihtelee toimintojen mukaan, ja niiden merkittävyys täsmentyy tarkemmassa suunnittelussa. Palvelinkeskuksissa korostuvat energiantarve, rakentamisen ja maankäytön vaikutukset, varavoima, melu, veden käyttö ja hukkalämmön hyödyntäminen. Valmistavassa teollisuudessa vaikutukset ovat toimialakohtaisempia ja voivat liittyä lisäksi kuljetuksiin, päästöihin, materiaalivirtoihin sekä maaperä- ja pohjavesivaikutuksiin.

Omistuspohjasta tai toimialasta ei voida yksin päätellä Suomeen tai sijaintikuntaan jääviä verotuloja. Hankekohtainen vertailu edellyttää tietoja Suomessa syntyvästä verotettavasta tuloksesta, investointien poistoista, rahoitus- ja konsernirakenteesta, toimipaikkojen sijainnista ja henkilöstömääristä, työntekijöiden asuinkunnista sekä kiinteistöjen verotusarvosta. Kunnalle kertyvät kiinteistö-, kunnallis- ja yhteisöverot on lisäksi erotettava valtiolle kertyvästä sähköverosta.

Kantaverkon vahvistuminen parantaa Päijät-Hämeen edellytyksiä vastaanottaa palvelinkeskuksia ja muita sähköä käyttäviä teollisia investointeja sähköasemien ja siirtoyhteyksien läheisyyteen. Fingridin Lakeuslinjan Alajärvi–Hikiä-osuuden arvioidaan valmistuvan vuonna 2028. Suunnitteilla oleva Harjulinja ja sen jatko Kouvolaan vahvistavat toteutuessaan pohjois–eteläsuuntaista sähkönsiirtoa. Päijät-Hämeen kannalta keskeinen on myös YVA-menettelyssä oleva Koria–Orimattila-yhteys, jota suunnitellaan 400 + 110 kilovoltin voimajohtona. Hikiän ja Orimattilan Pennalan välinen vanha 110 kilovoltin johto on jo korvattu 400 + 110 kilovoltin yhteisrakenteisella voimajohdolla.

Palvelinkeskushankkeet ovat nousseet näkyvästi esiin Päijät-Hämeen viimeaikaisessa investointikehityksessä, mutta niiden rinnalla on myös merkittäviä valmistavan teollisuuden investointeja, kuten Fazerin Lahteen rakentuva suklaatehdas. Julkistetut suurhankkeet eivät anna kattavaa kuvaa eri toimialojen investointien kokonaismääristä. Aluevarantoa on siksi tarpeen turvata monipuolisesti teollisuudelle ja muille työpaikkatoiminnoille soveltuvilta alueilta.

Maakuntakaavan tehtävänä on turvata palvelinkeskusten, valmistavan teollisuuden ja muiden työpaikkatoimintojen alueidenkäytölliset edellytykset sekä sovittaa ne yhteen muun maankäytön kanssa, ei asettaa palvelinkeskuksia ja valmistavaa teollisuutta keskinäiseen etusijajärjestykseen. Kunnat määrittävät elinkeinopoliittiset painotuksensa ja ohjaavat alueiden toteutumista maapolitiikalla, omistamiensa tonttien luovutuksella sekä kaavoitus- ja lupamenettelyllä. Hankekohtaisessa suunnittelussa ja päätöksenteossa on otettava huomioon maakuntakaavan ohjausvaikutus.

Ennen tontin varaamista kunnan on hyvä selvittää palvelinkeskushankkeen taustatoimijat, toiminnan sisältö, sähkön saatavuus, tontin soveltuvuus koko hankkeelle sekä kaavoituksen ja luvituksen edellytykset. Arvioinnissa tarkastellaan kunnan investointitarpeita ja tuloja, paikallisia työpaikka- ja elinvoimavaikutuksia, hankkeen muita vaikutuksia ja niiden hallintaa sekä tontin varaus- ja luovutusehtoja ja rakentajien majoitusta.

Palvelinkeskukset voivat muodostaa muun yritystoiminnan kanssa teollisia ekosysteemejä, joissa hyödynnetään yhteisiä energiaratkaisuja ja palveluja. Hukkalämpöä voidaan hyödyntää esimerkiksi kasvihuonetuotannossa sekä kuivaus- ja tuotantoprosesseissa. Kuntien tulisi kannustaa palvelinkeskustoimijoita etsimään lämmön hyödyntäjiä jo suunnitteluvaiheessa. Kunta voi selvittää mahdollisuudet porrastaa tontin hintaa ja määritellä tontinluovutuksen ehtoja sen perusteella, miten hukkalämmön hyödyntämiseen ja siihen liittyvän yritystoiminnan toteuttamiseen sitoudutaan.

Valmistelija — Aluesuunnittelujohtaja Niina Ahlfors, puh. 040 531 7628 ja erityisasiantuntija Niklas Pappinen, puh. 044 077 3472.

Esittelijä — Maakuntajohtaja Ulla-Kirsikka Vainio

Päätösehdotus — Maakuntahallitus esittää maakuntavaltuustolle, että se merkitsee tiedoksi, mihin toimenpiteisiin keskustan ja kristillisdemokraattisen valtuustoryhmän aloitteen johdosta on ryhdytty ja toteaa, että aloite on käsitelty loppuun.

Päätös